

Rodatge català i en català

Toni Vall

Marta Pérez...Efe

28 DE MARÇ 2021

Parlar, escriure o intentar reflexionar sobre la llengua acostuma a ser sinònim de ficar-se en problemes. És com mencionar elogiosament Joan Manuel Serrat a Twitter, ja saps que et plouran les ganivetes. O criticar el Barça, i singularment Joan Laporta. O fer el mateix amb Laura Borràs. Els seus fans et crucificaran. Bé, deixem-nos estar de frivolitats i anem al que toca. Diumenge passat es van

entregar els premis Gaudí i a la sempre guerrera –encertada, lloable i també raonable– actitud d'Isona Passola reclamant més recursos per a la producció del cinema català, se n'hi va afegir una altra de singularment més important enguany: cinema EN català.

Ja fa anys l'Acadèmia va prendre una decisió que va resultar incompresa i polèmica, desdoblar el premi a millor pel·lícula: pel·lícula parlada en català i pel·lícula no parlada en català. En principi podia sobtar, generar certa estranyesa, però el pas del temps ho ha pogut consolidar, ha fonamentat aquest criteri lingüístic i ha posat en valor la diversitat de la cinematografia catalana. Passola va recalcar al llarg de la gala, també els dies previs i en tota mena d'entrevistes –de fet, s'ha esgargamellat– que enguany és l'any en què la producció de ficció en català ha anat més pel pedregar que mai. La galopant absència de pressupost, la indefensió del sector cultural i la pandèmia dibuixen un escenari nefast. Cal afegir-hi el tancament de sales d'exhibició –bona iniciativa la campanya de Cultura amb anuncis demanant que el ciutadà vagi al cine– i els criteris de producció de les plataformes: rodatges i més rodatges, però el català no interessa, i amb uns barems qualitius que permeten disbarats com *Sky rojo*, *Los espabilados*, *Valeria*, *El desorden que dejas*, etc. “La d'aquesta gala és encara una foto prepan-dèmia”, repetia Passola. O sigui que calcem-nos. “TV3 s'ha fet vella!”, va etzibar. A què es referia? Doncs al fet que se'n depèn massa i cada cop té menys múscul productiu. Salvador Alsius també ho menciona al seu llibre *Com TV3 no hi ha(via) res*: el 60% del pressupost serveix per pagar sous. La ficció, prescindint de l'idioma en què es rodi, ha de ser bona. Aquest és el criteri que hauria de prevaldre. Però, home, si cada cop es roda menys en català, hi ha un problema gros. ●

